

NICK ERVINCK steelt de show met verrassende daksculptuur in Gentse Zebrastraat

Het is geel en groeit op het dak

■ **Warsubec:** sculptuur van een prettige en bedrieglijke lichtheid.

■ **Kunstenaar Nick Ervinck.**

■ **Siutobs** uit 2006.

Dat een monumentale sculptuur licht en vrolijk kan zijn, is te zien op het dak van het vroegere wooncomplex de Cirk te Gent. Door zijn gigantische omvang en helder pigment roept Warsubec, zoals het werk heet, associaties op met beelden van Anish Kapoor. Maar kunstenaar Nick Ervinck vond zijn inspiratie vooral bij computeranimatie.

DOOR ERIC BRACKE

Eigendom der Gentsche Maatschappij der Werkerswoningen. Zo staat het in de muur gegrift bij de ingang van dé Gentse Zebrastraat 32. De tijd heeft de historische feiten achterhaald. Wat volgens sommige bronnen de eerste sociale arbeidersappartementen in Europa waren, in 1906 ontworpen door de Gentse stadsarchitect Charles Van Rysselberghe, is nu de thuis van mensen die van kunst houden. Toen het wooncomplex, dat in de volksmond de Cirk werd genoemd, eind vorige eeuw in verval raakte, werd het gekocht en gerenoveerd door de Stichting Liedts-Meesen. De stichting maakte het voorste deel van het complex geschikt voor tentoonstellingen, concertjes en congressen en doopte het de Zebrastraat. De zomertentoonstelling van Hans Vandekerckhove is er nu net afgelopen. 'Brazil' van Panamarenko, een piloot met vleugels met een spanwijdte van zes meter, blijft wel permanent in de vide boven de bar hangen. Maar vanaf nu is het een jonge kunstenaar uit Kortemark, Nick Ervinck (28), die de show steelt in de Zebrastraat.

Woensdagochtend werd zijn geelgekleurde sculptuur Warsubec, bestaande uit twee identieke stukken van twaalf meter lang, zes meter breed en 3,4 meter hoog, op de gebouwen geplaatst die de door-

gang vormen naar de binnenplaats. Het is een in alle opzichten overtuigend kunstwerk, dat een prettige en bedrieglijke lichtheid uitstraalt. Ervinck bevestigt ermee dat hij wat in zijn mars heeft, een verwachting die was gewekt door de prijzen die hem eerder te beurt zijn gevallen. Vorig jaar kreeg hij uit handen van jurylid Jan Hoet, na deelname aan een groepstentoonstelling in Herford, de Award van het Rodenbach Fonds (15.000 euro). Eerder dat jaar was hij door de Stichting Liedts-Meesen al bedacht met de Prijs Nieuwe Media. Dat gebeurde tijdens de biënnale voor interactieve en digitale kunst die sinds 2006 in de Zebrastraat plaatsvindt. Van het een kwam het ander en Alain Liedts vroeg Ervinck een daksculptuur te bedenken. "Ik maakte een aantal ontwerpen via de computer", zegt Ervinck, "wat het voordeel biedt dat je de site perfect kunt nabouwen en zo kunt laten zien hoe het zal zijn. De keuze van Alain Liedts was snel gemaakt en dus kreeg ik de unieke kans het monumentale werk tastbaar uit te voeren."

"Je moet weten dat mijn werk voor een groot deel bestaat uit computersimulaties en -studies, die ik als eigenlijke kunstwerken beschouw. Die beelden zijn zo realistisch dat je ze niet van de werkelijkheid kunt onderscheiden. Dat

grensgebied tussen de virtuele en de reële wereld boeit me. Zo maakte ik in de Brakke Grond te Amsterdam voor een expositie eind 2006 de vloer en de wanden zwart zodat de kijker zijn referenties verliest en een echt beeld virtueel lijkt te zijn."

Hybride universum

In zijn studententijd keek Ervinck op naar de Oostenrijkse kunstenaar Franz West, maar geleidelijk is zijn interesse verschoven naar de architectuur. "Het was voor mij een onbekende wereld waar werd geëxperimenteerd met vernieuwende vormen en computertechnologie. In mijn werken confronteer ik strakke, hoekige architecturale vormen met organische vormgeving via de computer."

Toch blijft Ervinck zichzelf zien als beeldend kunstenaar. "Het boeiende is dat ik mijn manuele ervaring uit het atelier kan meenemen naar het digitaal proces en vice versa. Op die manier probeer ik een hybride univer-

sum te scheppen met beelden die met één been in de manuele wereld en één beeld in de digitale wereld staan. Ook de sculptuur hier op het dak is niet louter via een programmeertaal ontworpen. Het is een intuïtief ontwerp waarbij ik alleen voor de afronding van de hoeken gebruik heb gemaakt van een com-

putertaal. Aan de uitvoering heeft het Nederlandse bedrijf Blowups uit Venlo, dat ondermeer voor pretparken werkt, drie maanden gewerkt. Het silhouet is eerst in

NICK ERVINCK:
Het effect van het zonlicht, de wolken en de schaduwen maken de beleving bijzonder

multiplex uitgevoerd, daarrond is polyurethaanschuim aangebracht dat met de schuurmachine mooi is afgerond, vervolgens is het bekleed met een drietal lagen polyester en tenslotte met een laag glasvezel die glad werd gepolijst."

"Nee, met de geschiedenis van het gebouw heeft de sculptuur niets van doen. Ik ben geen kunstenaar die politieke of sociale statements maakt. Ik ben uitgegaan van de specifieke

tecturale functie: het platte dak met de roofing wordt nu een aangenaam dakterras. Vormelijk heb ik me geïnspireerd op computeranimatie: het lijkt alsof een organische vorm uit de grond groeit. Tussen de beide delen voel je een spanningsveld, alsof ze naar elkaar toe zullen bewegen en zullen samensmelten." Hoewel Ervinck in zijn werk de grenzen tussen het digitale en het tastbare wil opheffen, moet hij toegeven dat het een verrassende ervaring is om op het dak in zijn sculptuur rond te wandelen. "Het effect van het zonlicht, de wolken en de schaduw maken de beleving bijzonder." In de toekomst krijgt Ervinck nog een gelegenheid om een ontwerp te materialiseren, namelijk in de nieuwbouw van het AZ Damiaan te Oostende. Daar zal hij tegen 2013 een enorm zitmeubel maken. In afwachting concentreert hij zich op een expositie in het Gentse S.M.A.K., vanaf 5 september en een groepstentoonstelling met vijf jonge Vlaamse kunstenaars, die op 12 september in het MOCA te Shanghai opengaat.

www.zebrastraat.be
www.nickervinck.com

beperkingen op het gebied van draagkracht en afmetingen. Het is een gebouw van honderd jaar geleden en dus heb ik het gewicht op de muren laten rusten. Tegelijk vervult het werk een archi-